

Qürurumuz və vüqarımız şəhidlər

*Füzuli uğurunda gedən döyüslərdə
qəhrəmancasına şəhid olan Abbas Qasımov*

En uca zirvədə olan şəhidlər xalqımızın qan yaddaşdır. Vətən torpağının hər qarışını canlarından ezziz tutaraq bu torpağı qanları ilə suvardılar. Odlar yurdunun, bu məməkətin əbədi vətəndaşına çevrilidilər. Mücadilə edərək erməni işğalı altında olan torpaqlarımızı qan bahasına azad etdilər.

Minlərlə Vətən müharibəsində can fəda edib şəhidlik zirvəsinə yüksələn vətən övladları sırasında Qasımov Abbas Rza oğlunun da adı var. Vətən sanki Abbas kimi oğulları bu ana yurdun torpağının bütövlüyü üçün qəhrəman, vətənpərvər böyütmüşdür. Yüksek vətənpərvərlikləri, cəsurluqları onları şəhidlik zirvəsinə yüksəltdi.

Abbas elə ləp kiçik yaşılarından yurd itkisinin acısını yaşamışdır. 17 mart 1986-ci ildə Qərbi Azərbaycanda anadan olan Abbasın həyat yoluna salınan naxışlar keşməkeşli olur. Həyatın aq-qara zolaqları onu müşayiət edir. 2 yaşında ikən ailəsi ilə birlikdə torpaqlardan ermənilərin azərbaycanlılara verdiyi zülm nəticəsində öz doğma torpaqlarını tərk etmək məcburiyyətində qaldılar. Bakı səhərinə köçüb burada yaşamağa başladılar. Amma, balaca Abbasın qa-

ra günləri bununla bitmədi. O, 6 yaşında ikən atasını itir və atasız qalan balaca Abbas çətin günlərə sinə gərərek yaşılarından geri qalmır. Çalışır, mücadilə edir, həyatın qoynuna mərdi-mərdanə atılır. İllər bir-birinə calanır. 2003-cü ildə orta məktəbi bitirib MTN-in Akademiyasına daxil olur. Beləliklə, hərbi həyati başlayır. Seçimində qətiyyətli idi. 2007-ci ildə akademiyani bitirən Abbas sərhədlərin

mühafizəsi üçün bölüye göndərilir. Dörd il Azərbaycanın bir neçə rayonlarda xidmət edir. Xidməti dövründə rəhbərliyi tərəfindən dəfələrlə medal və faxri fərmanlarla mükafatlandırılan Abbas pilot vəzifəsinə təyinat alaraq Bakıya qaydırır. Abbas bu vəzifəsinə de layiqince yerinə yetirir. Xidməti haqqında heç bir söz danışmağı sevmeyən Abbas son gedişində de hansı rayona belə getdiyini ailəsinə demədi. Abbas son günlərini yaşadığını hiss edirmiş kimi bu günlərdə də daima övladlarını görmək, onlarla vaxt keçirtmək istəyirdi. Hətta axsam evə gələcəyini bildiyi halda, gündüz işdə boş vaxt tapan kimi zəng edib, övladları ilə görüntülü danışır, sanki onları görəmkən, onlarla danışmaqdan doymurdu. İşdən evə

geləndə çalışırkı, həmişə övladlarını sevindirsin, onların sevinci öz ürəyini də fərəhle doldururdu. Axi özü atasız böyük, bu cür sevinc hisslerindən doymamışdı.

Abbas 27 sentyabr 2020-ci ildə Vətən mühəribəsi

başlayanda döyüş bölgəsinə yollanmış və Füzuli rayonu uğrunda gedən döyüslərdə qəhrəmancasına şəhid olmuşdur.

Taleyiñ oyununa bax. Vaxtı ilə atasız böyüyen Abbasın övladlarına da bu tale yazılıbmış sən demə - atasız böyümək. Bundan sonra Abbasın evində 2 oğul övladı atasız böyüyəcəklər. Amma şəhid övladı olaraq böyüyəcəklər. Bize əmanət olan 2 oğul vətəni qorumaq, atasının adını layiqli şəkildə qorumaq üçün əsl vətənpərvər kimi böyüyəcəklər. Şəhid qanı ilə alınmış torpaqlarımızın müdafiəsində duraçaqlar. Şəhid qanı axmayan torpaqdan Vətən olmaz, deyirlər. Odur ki, şəhidlər bizim qırurumuz, vüqarımız, faxrimizdirlər.

Nəzakət ƏLƏDDİNQIZI